

RESÜMEE

Es besteht Handlungsbedarf, aber die Menschen machen weiter, als ob nichts geschehen wäre. Kommt Ihnen das bekannt vor? Dann sehen Sie sich Anton Tschichows »Der Kirschgarten« im Landestheater an.

In diesem leicht veralteten Stück gibt es viele Figuren, die man im Auge behalten muss – genau wie im richtigen Leben. Der Bezug zur Gegenwart, ist jedoch nicht schwer zu erkennen.

Das russische Landgut, um das es in der Geschichte geht, wird von einem Sammelsurium dysfunktionaler Charaktere bevölkert, die man nur zu gern näher kennenlernen möchte. Es ist ein Füllhorn, und wir werden durch alle Seiten des emotionalen Spektrums geführt.

Enten fatter hun ikke en meter, eller hun vil ikke forstå. Karin Winkler har rollen som godsejerfrue. I baggrunden er det René Rollin som broren og til højre Tom Wild som købmanden, der har indset realiteterne. Fotos: Henrik Matzen

Handling er påkrævet, men menneskene fortsætter, som om intet er hændt. Lyder det bekendt? Se Anton Tjekhovs »Kirsebærhaven« på Landestheater.

ANMELDELSE

Hans Christian Davidsen
hcd@fla.de

Flensborg. »Erfaringen er faldet i kurs«, skrev den tyskjødiske filosof Walter Benjamin efter Første Verdenskrig, der havde vendt op og ned på alt. Erfaringen devalueres i radikale opbrudstider, hvor det, der er svaret i dag, ikke kan bruges i morgen.

I Anton Tjekhovs »Kirsebærhaven« møder vi endda en ældre generation, der ignorerer den nye tids realiteter og fortsætter, som om intet var hændt. En forældregeneration fortsætter et ubesværet, men nytteløst liv, og erkendelsen kommer først, da det er for sent.

Landestheater har her i foråret sat »Kirsebærhaven« op, og det er i en udgave, hvor man kan sidde og fundere over, hvorfor Tjekhov dog valgte at kalde stykket for en komedie. Opsætningen adskiller sig ikke synnerligt fra andre forholdsvist pligtro iscenesættelser in-

Lokummet brænder - men ingen gør noget

den for de seneste år. Med et par enkelte små undtagelser: Mens det for tiden diskuteres, om begrebet køn er en social konstruktion, lader instruktøren, Hendrik Müller, en mand spille en kvinde og en kvinde spille en mand, hvis man da overhovedet kan udtrykke det sådan.

Katrin Winkler spiller med en formel og indtagende måde Ranjewskaja, den engang så fornemme godsejerfamilies mor, der på en rejse til Europa har soldet den sidste

del af formuen op. Hun er omdrejningspunktet ved familiens fest, hvor der snakkes om alt og ingenting, og når samtalerne for en gangs skyld nærmer sig dybden, skøjtes der videre til det næste emne. Ingen hører rigtig efter, hvad den anden siger.

Man klynger sig til de trykke rammer i en forandringens tid.

Tom Wild bør fremhæves i rollen som købmanden Lopachin, der er søn af en tidligere livegen på slottet og nok

har fattet signalerne, men ikke rigtig evner at indleve sig i de øvrige personer. Lopachin foreslår vedholdende, at familien sælger sin store have med kirsebærtræer, så den kan udstykkes til grunde. Der er ingen vej udenom. Der er bare det, at haven er fyldt med minder fra familiens fortid – gode som onde.

Tjekhovs kredsen om de universelle spørgsmål og interesse for de nogle gange uudgrundelige mennesketyper gør ham altid relevant.

Det store persongalleri spilles af: Beatrice Boca, Tom Wild, Tomás Ignacio Heise, Lucie Oldenburger, René Rollin, Karin Winkler, Kristin Heil, Felix Ströbel, Dennis Habermehl, Neele Frederike Maak og Aaron Rafael Schridde. Gregor Imkamp er ikke med på billedet.

Det russiske gods er beboet med et sammensurium af dysfunktionelle personer, som man blot kan glæde sig til at stifte nærmere bekendtskab med. Det er et overflødigshorn, og vi kommer med igennem alle sider af følelsesregistret.

René Rollin er døgenigt-onklen, der plaprer løs. Dennis Habermehl er den fallerede nabo Pischtschick, der små-godter sig over, at det hele er ved at krakelere. Neele Frederike Maak er den naive tjenestepige. Geger Imkamp vimser rundt som evighedsstudenten Trofimov. Datteren Anja, som moren har noget at gøre godt overfor, portrætteres fint af Kristin Heil, ofte i parløb med adoptivdatteren Lucie Oldenburger (der i det sidste

FAKTA

Spilles også...

»Der Kirschgarten« kan ses i Flensborg Teater den 18. april og 13. juni, i Rendsborg Teater den 23. og 26. april, i Slesvighus den 29. april og 1. juni, i Stadttheater Heide den 4. maj og i Husumhus den 17. maj.

program hed Gieseler til efternavn). Felix Ströbl er guvernanten Charlotta, Aaron Rafael Schridde en fætter Vims-type af en bogholder, Beatrice Boca den uheldige bogholder (klædt som mand), mens Tomás Ignacio Heise personificerer den unge lakaj Jascha.

Plottet i dette sidste stykke, som Tjekhov skrev kort før sin død i 1904, er til tider lidt lunkent og bedaget, selv om livsløgnene og dilemmaerne hele tiden hænger i luften.

En nutidig relevans er dog ikke svær at få øje på.

P.s.: De russiske navne er i denne anmeldelse stavet efter de tyske transskriptionsregler, og ikke de danske.

Schleswig-Holsteinsches Landestheater: Der Kirschgarten – af Anton Tjekhov. Instruktion: Hendrik Müller. Scenografi og kostume: Marc Weeger. Set i Flensborg Teater den 14. april.